

JIŘÍ HEJNIC

TEXTY

TEXTY

TEXTY

Slovo autora:

K druhému vydání knížky TEXTY jsem se rozhodl, když jsem začal připravovat jejich pokračování. Největší zásluhu na tom, že k tomu mohlo dojít, má Karel Hynek Šťastný, který ve svém archivu objevil knížku na CD, převedl ji do nového formátu a připravil ji k druhému vydání. Některé texty, díky tomu že je zpívám, doznaly drobných změn. U některých jsem doplnil sloky (Jinovatka, Tak zrovna včera, Nebe bude čistý), u jiných zas provedl drobné úpravy (Zrcadlo, Čtvrtek, Chtěl bych umět brečet, Poprvé, Jih proti severu, Červenej kohoutek).

Podívejte se na moje stránky www.petrotoaja.cz, kde si můžete písničky poslechnout.

Jirka Hejnic

Motto:

Před bojem

Má hlava je veliký bludiště
v němž poztráčení
vojáci myšlenek bloudí.

Snažím se je rozumem seřadit do šiku
vytyčit cíl
a zaútočit na něj

nedaří se.

Moje hlava si se mnou dělá co chce.

Běžec dlouhých tratí

Potkal mě spolužák a připomenul mi, jak jsme kdysi byli spolu o Vánocích na čundru v Srbsku na Alkazaru. Jirku jsme vzali s sebou, bylo mu tehdy jedenáct. Prvně spal v jeskyni, ještě k tomu bylo pod nulou. V závěru jsme rozkrápli moji kytaru. Tolik jsem si pamatoval.

Ale spolužák mi povídá: „Už se nepamatuješ, jak si malého bráchu oblékal? Říkal's mu. Ohni ruku! Ukaž? Vem si ještě jeden svetr. Až když jí nemohl ohnout a měl na sobě čtyři svetry, tři trika a dvě bundy, pustil jsi ho do spacáku.“ Ale nenastydnu.

Učil jsem ho hrát na kytaru. Po letech mi dveře vagónu amputovaly špičku prostředníku, pak jsem se přestěhoval na cizí sever. Situace se obrátila. On mně sháněl nahrávky a marně mi vysvětloval, jak se správně hraje beglajt.

Pamatuji se, jak jsme do vyhozeného lina vyřezávali plamenným hippie písmem The Toys pro podklad plakátu. Některé jejich převzaté písničky jsem pretextoval. V poškrtných rukopisech mám zachycenu éru jeho první kapely a celé série muzikantských nadějí a pádů. Nikdy muziky nenechal. Jako pravověrný bigbíták se naučil cítit swing. Začal skládat svoje písničky. Říkal jsem mu: „Jsi skladatel! Skládej a zkus svoje věci někomu nabídnout!“

„Není to ono. Musím zvládnout ještě na basičku tyhle běhy a jestli se mi to povede, jednou budu hrát v pořádný kapele. Pak se ukáže.“

Dostal se do GBS, natáčel s nimi v rádiu, poskakoval při televizní písničce po křídle letadla a jezdil do Prahy na zkoušky a vystoupení. Ve chvíli, kdy se kapela zprofesionalizovala, musel ji opustit. Jen za muzikantské peníze by neuživil rodinu.

Vrátil se hrát do Příbrami, kde pomáhal vzkřísit Experiment, hrál v Bluesbandu, hraje v Big bandu. Po Fančově smrti postavil Kapitán Nemo Band. Vždycky hrál muziku, kterou pokládal za dobrou. Většinou za pusinku, nebo i zadarmo, i když by určitě mohl si pořídit, jak říká „chytrý nasamplovaný prkýnko“ a hrát po vinárnách za slušné peníze poslední hity.

Tohle je jeho život a takové jsou i jeho písničky. Dostal se k textování jako dospělý chlap. Nikdy nechtěl zpívat sám. Cítil se být součástí kapely a řada jeho textů je věnována kamarádům.

Padal dolů, ale vždycky se ze země zvednul a začal znovu. Často o sobě pochyboval, ale nikdy nepřestával věřit v sílu muziky, ve společnou energii kapely. Z muziky vychází i jeho textování. Jde o vystižení pocitu, o autenticitu, a tak se místy může zdát, že na papíře někde pár slabik schází.

Jsou to krátké reflexe a příběhy všedního dne. Chybí mi ta skulina, kterou se protáhnou do nebe. Jsou v nich lyrické pasáže, ale taky, například v Dárku, krutý

škleb. Dovede se vcítit i do opuštěný ženský, jejíž Kryštof bude Kolumbus. Zná konce bujarých večírků, jiná písnička je o kocovině. Temné sny popisuje Eskalátor, hořkou chuť rozehodů metaforické Trable. Umí napsat sevřenou čistou zamilovanou básničku, například Si rozpustila vlasy nebo Ještě. I v nejzkrísnutějším chlapovi pořád zůstává kluk, okouzlený první láskou: Zázraky se dějou, zázrak je, že jsi se ve mně zhlídla nebo Poprvé. Ale už ví, že s ženskými to není vždy ideální, v Tak si stoupni na zem, lásco, a někdy dokonce k nevydržení, viz. Slepice. O muzikantské konfesi je z Blues mi leze džez. Nahořklé ohlédnutí a životní bilancování vane z Prince a Šaška. Otázky, které klade Poslední soud, jestli jsem náhodou život nepromarnil, občas děsí každého myslícího člověka.

Řada posluchačů bude znát texty z koncertů kapely Kapitán Nemo Band. Skulina, Polívka dršťková, Šedomodré nebe, Výtah, Ztráty a Eskalátor vyšly na jejich CD.

Výtvarnice Milada Voláková - Mojsejová, jejíž kresby texty doprovází, má své artefakty rozesety po celém světě. Její původně realistickou kresbu ovlivnila nová figurace a imaginativní malba. Vystavovala sama nebo s přáteli v řadě galerií. S kapelou Kapitán Nemo Band dlouhodobě spolupracuje. Je autorkou jejich plakátů a obálky CD Polívka dršťková, vytvořila také plakáty Experimentu a PBB. V roce 1992 navrhla interiér klubu Rock House. Její malované poutače, kterými zve do Divadla Příbram, dotvářejí charakter města.

Myslím, že jedním z nejvážnějších problémů dnešní společnosti je zachování identity jak jednotlivce, tak komunit. Reklama masíruje mozky podstatně účinněji než dříve bolševik. Cokoliv se předvádí je super, nejlepší, dokonalé, báječné. Masíruje nám mozky. Ano. Existuje nádherný život na TV obrazovkách nebo v časopisech pro ženy. Zatím se ale nikomu nepovedlo vytáhnout sexbombu z televizní bedny k sobě do postele.

Když Jiří s Kapitán Nemo Bandem zpívá v klipu Polívku dršťkovou, znovu objevuje chuť všedního dne, života, jaký skutečně je. A v druhé rovině vystihuje reakci na probíhající vymývání mozků. Nenecháme se zblbnout.

Tohle si řada lidí taky uvědomila, naštvala se a dala se dohromady. Vzniklo něco, co by šlo vzletně nazvat Příbramské kulturní obrození. Šlo o uvědomění si, že dobré zboží nemusí být jen to cizí. To udrželo Příbramský Big Band, který nyní vydal CD Jazzat, díky místním sponzorům brácha nahrál CD, vyšla Knížka o příbramských muzikantech, mohl jsem vydat povídky Ztracená závrať. Dokonce věřím, že se nám po dlouhých peripetiích nakonec podaří realizovat muzikál Chytit kometu, který jsme s Jiřím napsali.

A tohle klima pomohlo na svět i knížce textů, básniček a mikropříběhů, kterou držíte v ruce. Jsou i o vašem životě.

Otto Hejnic

Nepísničky

Železniční vagón

Prošel jsem spoustu velkejch a malejch nádraží
já prošel hodně malejch i velkejch nádraží
a dobře se díval jak vagóny o sebe naráží.

Přijede mašina a určí mu správnej směr
a taky výhybkář mu určí správnej směr
a vagón si letí na jih nebo na sever.

Velká mašina strčí do tebe a jseš tam
velká mašina do tebe strčí a jseš tam
jak železniční vagón si někdy připadám.

Uklízečka boogie

chlapi, s těma je to těžký, já mohla bych vám vyprávět
pořád plácaj ty svý třesky plesky
myslí si, že jenom kolem nich se točí svět
večer teplý jídlo a pivo do džbánu
chlapům sloužit, to není jen tak, jen tak holánku

chlap, ten se objeví, trochu se potěší
a než se ohlídněš, je v tahu
nechá ti kartáček, kolínskou po holení
a v oblacích ukotvenou hlavu
nechá tě tu jenom tak stát
překvapenou, opuštěnou, prázdnou, vyždímanou
jak hadr na podlahu

chlapi, s těma je to těžký, já mohla bych vám vyprávět
myslej si, že jsou jedničky, že bez nich se neobejde svět
já nemyslím si to, ale přeci
cítím se bez nich, jak prázdná váza na kredenci

Stomatologický blues

Říkala mi holka že zub ji hrozně bolí
říkala mi že zub tam vzadu ji bolí
a neví co s ním když nechce se jí k doktorovi.

Doktor se hrabe v puse ve vrtačce nemá cit
doktor se hrabe v puse a ve vrtačce nemá žádnéj cit
nejjednodušší by bylo ten bolavej zub zastřelit.

Se zubama je to jako s láskou když jsem
mladej tak plno jich mít budu
říkám jí se zubama to je jako s láskou když
mladej jsem plno jich mít budu
a když zestárnu budu mít jen prázdnou hubu.

Z tvým zubem to nebude tak hrozný z toho se z okna neskáká
se zubem to nebude tak hrozný z toho se z okna neskáká
počkej co tomu řekne až si dáme panáka.

Andělská

Když jsem šel z hospody domů bylo to zvečera
tak jsem potkal na náměstí bílýho anděla
byl moc krásnej a měl zlatý křídla
leckterá holka by se v něm zhlídla
tak jsme se spolu dali do povídání
a já mu říkám „nekecej že ty křídla jsou na lítání“
a on se vznes a já zajíkal se štěstím
jak mu to jde lítat nad náměstím.

Ptal jsem se ho jestli v letu
zvládne taky piruetu
zapletla se mu křídla a spadnul na zem
byl špinavej jak prase já smál jsem se jak blázen
on se jenom rozhlídnul po náměstí
a pak mi dal jednu andělskou pěstí.

Potom mě probudilo pět strážníků
že nemůžu spát na náměstí u pomníku
a tak jsem vstal brada mě ještě bolela
to od tý rány od mého anděla
nic jsem jim neřekl o bolavý vzpomínce
nechali by mě zavřít rovnou do blázince.

Věnováno Petrovi Vašinovi

Lenka

Nevím jak na to přišla už je to pár let a pár dní
že zlato jí vůbec nesluší
a jenom do stříbra se oblékala
ve stříbrnejch obroučkách se smála
nosila bílý stříbrný prstýnky
bláznivý náušnice veliký i malinký
stříbrný spony do vlasů
a tenkrát za těch časů
nenosila rád bych to řek
svůj zlatej snubní prstýnek.

A dneska veliká proměna
najednou do zlata je oděna
já nemůžu říct na mou duši
ne nemůžu říct že jí nesluší
v očích od obrouček zlatej lesk
darovanej zlatej prstýnek
a připadá mi vážnější
a taky trochu smutnější
i když teď by ladir rád bych to řek
nenosí zlatej prstýnek.

Si rozpustila vlasy

Si rozpustila vlasy když přicházela
a jejich vodopády tvořily peřeje těla
když slunce odrážely bolely od nich oči
a závratí měly jak na kolotoči
co šimrání v nich bylo a laskání a něhy
jak řeka se rozvodnily a opustily břehy
sladce voněly po březovém šampónu
i melodii měly z alikvótních tónů
byly tak sebou jistý neposlušný hravý
že dělaly si se mnou co je zrovna baví
já dotýkal se jich a chvilka i těla
si zavázala vlasy když odcházela.

Vyznání

Mám rád slivovici
nejlepší je zajídat ji jabkama
už chytili mě na udici
řídský pití je dávno za náma.

A aby byla tak sbírám po světě švestky
tohle ovoce jsem si obzvlášť oblíbil
hrušky jabka peckovice všecky
a jejich sběr novejš nálezvá mi sil

to proto že bude slivovice
světu ji budu pálit navzdory
přes moje hrdlo k žaludku nesměj více
v rumu vypálený brambory.

Věnováno panu Svírákovi z Kvasic na Moravě

Podpatky

Líbí se mi vysoký dámský podpatky
slabý nebo tlustý to je jedno
jenom s nima dokonale vynikne
ženský lýtko dívčí stehno.

Když jdou to chůze jinak vypadá
držení těla je hned krásnější
vysoký podpatky jsou bezva nálada
ozdoba zóny pro pěší.

Jenom Majce nesluší
když vedle ní jdu
sahám jí jen po uši.

Věnováno mojí ženě Majce

Písničky

Řekla mi holka

Řekla mi holka
nebud' blázen
musíme dát všemu pevnej řád.

Od teďka uvidíme se jen
jednou tejdně
jednou za tejden se budem milovat.

Ale já chci tě teď hned
a je mi jedno
že je teprve pondělí.

Nezlob se holka
já nevydržím čekat
čekat až na neděli.

Blues pro hřeben a toaletní papír

Celej život mi lhali
lhali mi o svobodě
o malém zrzavém princí
pohádky o Auroře
celej život mi lhali
že nebudou války
my s klukama si hráli
na Němce na Rusáky.

Celej život mi lhali
že nebudou bohatý nebudou chudý
tomu kdo by upad'
že hned pomůžou vstát druhý
a já na to věřil
opojenej jsem tím byl
s ;mávátkem na chodníku
jsem křičel slovo mír.

A jak běžel čas
chyběly odpovědi na otázky
já vymyslel si svůj svět
nejvíc všímal si tvý lásky
postavil jí trůn
zas opojenej jsem tím byl
a křičel slovo láska
na místo slova mír.

Celej život mi lhali
lhali mi o svobodě
o malém zrzavém princí
pohádky o Auroře
celej život mi lhali
kecali nesmysly
celej život mi lhali
a teď mi lžeš i ty.

Jih proti severu

Ručička ukazuje na sever
a já bych radši na jih
tady je zima a já chtěl
trávit čas v teplejších krajích
ručička ukazuje na sever
a jih je pořád dál
zimou mám zalezlou pod nehty
na co jsem se to dal.

Bylas moc horká a já chtěl
trochu vychladnout
tak trouba jsem si vyhlídnul
tenhle smutnej kout
teď tu makám jak barevnej
a jih je pořád dál
zimou mám zalezlou pod nehty
na co jsem se to dal.

Rychle zařadit zpátečku
vezme mě tažnej pták
za prachy, který jsou mi tu k ničemu
koupím lístek na vlak
poletím klidně i balónem
vezme mě Golfskej proud

na horký chvíle chci se rozpomenout
na horký chvíle s tebou chci se rozpomenout

Marjánka

Já bych se páni
strašně rád vožral
ale žaludek mám zlej

vám se to pije páni
pivo víno kořalky
jó vám je hej

já když se vopiju
tak žaludek mi to vrátí
hned zvracím krev.

Vždyť takhle to dál nejde
člověk se musí vodreagovat
a všechno najednou spláchnout
v hlavě si pustit draka.

Kdyby tak byl pytlík marjánky
to by sis dal
kdyby tak byl pytlík marjánky
co bys za něj dal
Kozle.

Věnováno Rostovi „Kozlovi” Kovaříkovi

Ještě

Ještě mě z tebe bolí hlava
barevnej obrázku
vím každé den se nevyhrává
mě ještě z tebe bolí hlava
barevnej obrázku.

Ještě se mi z tebe chvějou ruce
bílá kůže
vím všechno přejde a přebolí
konečky prstů se mi zahojí
bílá kůže.

Ještě mám z tebe na rtech sladko
rudá rtěnko
vím rukou setru tě přehluším likérem
za chvilku vyprchá ten nasládlej vjem
rudá rtěnko.

Ještě mě z tebe bolí hlava
barevnej obrázku
vím každé den se nevyhrává
mě ještě z tebe bolí hlava
barevnej obrázku.

Křídla snů

Jak malej kluk
sním o vyhraný bitvě
s přehledem dobu
nepřátelskej hrad
stačí mít pár přátel
na správným místě
tětivy luků dobře napínat.

Bídák v přesile
už skládá svý zbraně
nad hlavou hradu
bílá zástava
už vítězí můj pokřik
hrr na ně
takhle se každá bitva vyhrává.

**Stačí dát křídla snům
dát svejm snům křídla
stačí dát křídla snům.**

Zas chytám lelky
vsedě na kanapi
v hlavě hraje mi
muzika
trumpety horny
smyčců mraky
Petr Fanča a Filip taky.

Šéfdirigent
osloví mne pane
v tomhleto místě
by se hodil sbor
já odpovím mu
ba ne pane
jeho slova zní mi jako andělskej chór.

**Stačí dát křídla snům
dát svejm snům křídla
stačí dát křídla snům.**

Ty se mě ptáš
k čemu tě mám
proč nechci bejt s tebou
já doháním včerejší flám
když s tebou
tak ve dvou
i když jsem sám
pořád jsme spolu
víš připadá mi
že mám v sobě z tebe kus
je naloženej v láku
šplouchá mi na majáku
přerušuje monotónní
dlouhý blues.

**Umíš dát křídla snům
dát mejm snům křídla
umíš dát křídla snům.**

Poznámka:

*Petr (Petr Vašina), Fanča (František „Fanča“ Kalát),
Filip (Bohuslav „Filip“ Burda)*

Mikulášská

Padal sníh
na rameno mi spadla vločka
musím jít
ten pán na mě nepočká
protože chodí jenom jednou do roka.

Není sám
má s sebou společníky
anděla
taky dva pekelníky
jak malej kluk se těším že mě potká.

**Čert mi nejspíš jednu vrazí
protože jsem zlobil
někdy trochu víc pil
a pozdě domů chodil
anděl mě zas pohladí
za všechno dobrý a za to co ve mně není
Mikuláš mi dá velikou čokoládu
a rozřešení.**

Míjej mě
bez povšimnutí na ulici
Mikuláš
dva černý pekelníci
anděl s křídla nese košík v něm dárky

A doma
prej už u nás byli
dárky pro děti
za oknem připravili
no a mně nic protože jsem velký.

Jinovatka

Ráno v trávě byla jinovatka
a ona vyběhla jen tak nalehko z domu
barevný listy přemrzly
a v bezvětrí padaj ze stromů
do vzduchu píšou mi vzkazy
umět tak přečíst co je v nich napsáno
chtěl by sem se s tebou milovat
večer v poledne i ráno
chtěl by sem se s tebou milovat.

Ráno v trávě byla jinovatka
a ona vyběhla do práce jen tak v sáčku
mě slunce svítilo do očí
z modrého nebe bez jediného mráčku
a z jinovatky za chvíli
zůstaly jen kapky rosy v trávě
neumím s tím nic udělat
pořád tě nosím ve své hlavě
neumím s tím nic udělat.

Prase

Já objevil jsem starej dárek
malý dřevěný prasátko
a ono mi hned připomnělo
naše spojení nakrátko

připomnělo mi i další věci
doby kdy chyběly do ráje jen dvě deci
časy kdy jsem se jenom smál a
jak to prase - drbalas mě za ušima
jak to prase - myslel si že nemůže bejt jiná
jak to prase jsem si holka chrochtal.

Objevil jsem v kapse u kabátu
kousek staniolu a stočenýho drátu
drát byl od uzávěru šampaňského vína
jó to byla holka tenkrát psina

připomnělo mi to další věci
časy kdy chyběly do ráje jen dvě deci
doby kdy jsem se jenom smál
jak to prase - drbalas mě za ušima
jak to prase - myslel si že nemůže bejt jiná
jak to prase jsem si holka chrochtal.

Dárek

Chtěl jsem od tebe něco na památku
nějakou blbost to se ví
drobnost co pro radost se dává k svátku
žádný prstýnky zásnubní

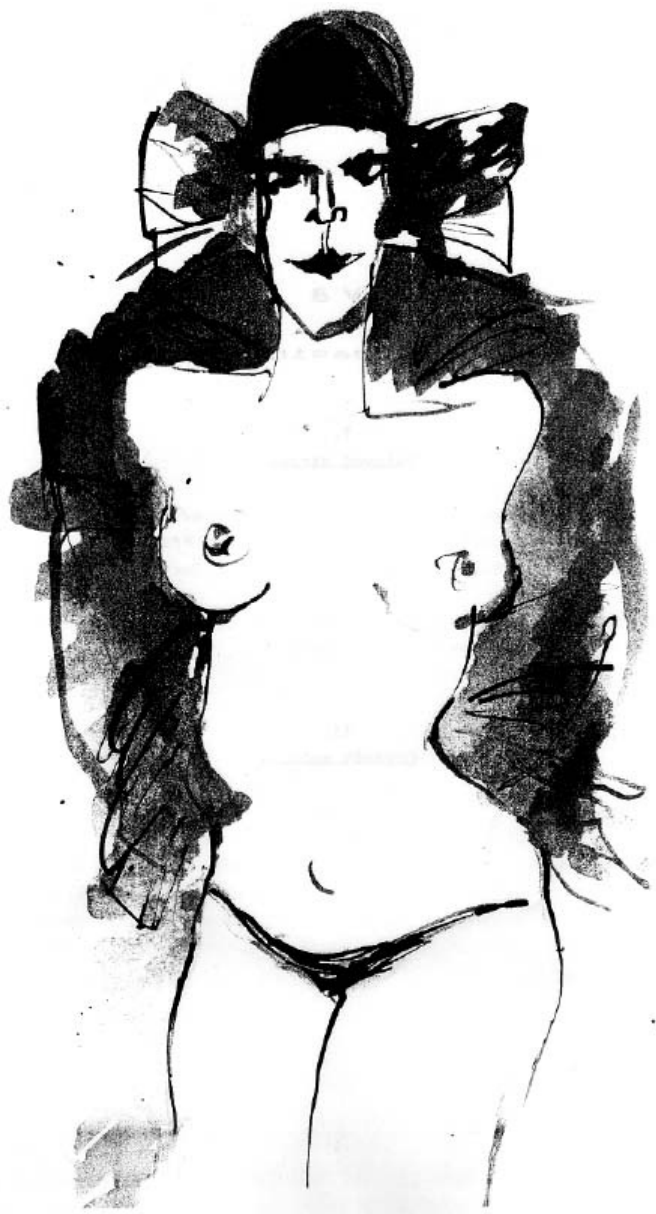
nějakou maličkost co bys mi sama dala
hřeben sponku prostě jen tak
aby až odejdeš jsem měl něco v ruce
s čím bych moh' na tebe vzpomínat.

Odešlas bez vytouženého dárku
časem teď točím pozpátku
a přece mi tu holka po tobě něco zbylo
jak bych to řek no: dostal jsem kapavku.

Janku

Kampak se díváš
oči sklopený
a copak hledáš
pořád na zemi
Janku.

Kdyby jsi tak chtěl
na mě pohledět
roztaju jak led
hned
Janku.

Červenej kohoutek

Melodie: blues „A little red rooster”

O tobě jsem slyšel
že ty prej máš lásky dost
o tobě jsem slyšel holka
že za prachy máš lásky dost
zmáčknot červenej kohoutek
prej houpáš jako loď

já jenom nevím
jestli mě budeš chtít
jsem starej, nevím
jestli mě budeš chtít
a tak než dopiju pivo
můžeš si to rozmyslit

červenej kohoutek
a jak loď rozhoupat
tvůj červenej kohoutek
jako loď rozhoupat
všechno zapomenout
s červeným kohoutkem si hrát.

Říkáš to samý

Parafráze na písničku Janis Joplin „Mercedes Benz“

Říkáš to samý mý účty tvůj byt
máš veliký plány jak se zařídit
říkáš chci mít prachy prachy a moc
já na tebe čekám už třetí noc.

Říkáš to samý budem se brát
já nechci tvůj kroužek chci se milovat
říkáš chci mít prachy prachy a moc
já na tebe čekám už třetí noc.

Říkáš to samý nesmyslů houf
a já pořád čekám jak chceš se rozhodnout
říkáš chci mít prachy prachy a moc
já na tebe čekám už třetí noc.

Pro Jáju „Berdišku“ Růžičkovou

Orangután

Viděl jsem tě v bouráku
bílý Volvo svět na háku
potkal jsem tě voháklou
v parfému jen tak si plout.

Spoustu peněz ti závidí
přemejšlím že dost lidí
já ne holka ani náhodou
když vidím co táhneš za sebou.

Vzpomínám jak říkalas
milovala bych se zas
milovala i nad ránem
jakkpak ti to jde s orangutánem?

Spoustu peněz ti závidí
přemejšlím že dost lidí
já ne holka ani náhodou
když vidím co táhneš za sebou.

Pro Frenka

Přivezl auto velký černý
vepředu bylo trochu natlučený
do tejdne ale mělo novej lak
a na něm chromovanej nápis CADILAC.

Je vám to vážně silná kára dva a půl litru žíznivá čára
z repráků stereo muzika
a cesta příjemně nám utíká.

**Říkám mu hele kdy mi ho prodáš
neboj se na tom neproděláš
odpovídá na to nemáš
už mi to auto k srdci moc přirostlo.**

Kouřový okna v chromu vejfuk
vpředu halogeny pro dlouhou noční cestu
nádrž na šedesát litrů supru
a pro tři lidi ještě místo v kufru.

Na pětkrát lomená kliková hřídel
takový auto to je víc než přítel
tachometr v mílich a otáčkoměr
a s novou holčkou novej poměr.

**Jí se zdá
že je to málo
když říká že jí má rád
jak to svoje fáro
Jí se zdá
že je to málo
když říká že jí má rád
jak to černý fáro.**

Věnováno: Františkovi „FrenkWinstonovi” Patkovi

List akátu

List akátu

v duchu trhám přijde nepřijde

možnosti jen dvě

černá bílá.

Jestli přijde bude z brokátu

namalovaná navoněná

a krásná.

I druhou možnost chci si vybavit

jaká bude když nepřijde

krásná.

Poprvé

Poprvé horké doteky dlaní
a letmé polibky poslové milování
pak z čista jasna padá velká hvězda
pak z čista jasna padá velká hvězda.

Poprvé jsme pak svůj stud do tmy skryli
na bílý prostěradlo bílý těla položili
pak z čista jasna z nebe spadla hvězda
pak z čista jasna z nebe spadla hvězda.

Refrén:

Rozzářila se na polštáři, nežli zhasla
byla v tom síla, byla v tom krása
těch dotyků polibků a vzdání
tak nějak začalo naše první milování.

Lásko kde jsi se tu vzala
hned jsi karty dokonale promíchala
a já se s nima znovu začal učil hrát
a já se s nima znovu začal učil hrát.

Milování nemůžu se tě dojist
pořád bych ukrajoval čím dál větší krajíc
a čím víc těm mám tím větší po tobě mám hlad
čím víc těm mám tím větší po tobě mám hlad.

Refrén:

Spolu jsme otevřeli nebeský brány
zpívali hymnu milování
jen hlouposti jsem v hlavě střežil
když jsem tě potkal, tak jsem zjistil, že jsem předtím nežil.

Kolumbus

Koukala se do pohádkový knížky
někdo povídal
jak se bude jmenovat ten maličký
možná bude král
Petr Roman Lenka nebo Zdena
někdo povídal
v kalendáři hledáš správný jména
možná bude král
jaký jméno by mu dal asi táta
někdo povídal
žádný není je to z louže do bláta
možná bude král.

**Pak napadlo jí říct mu Kryštofe
a on na souhlas zevnitř kop jí do bříška
vůbec jí to nebolelo
přesto po tváři kutálí se kulička.**

Přišel na svět a byl to doopravdy kluk
někdo povídal
při jméně Kryštof v dovětku Kolumbus
možná bude král
v korábu brázdí po parku v ulicích
někdo povídal
světem zní jeho nakažlivej smích
možná bude král.

**Zavoláš na něj Kryštofe
roztáhne ruce a už k tobě běží
zázraku živej poklade
roztáhne ruce a už k tobě běží.**

Už si zvykla že bez chlapa zůstane pořád chudá
někdo povídal
těžko najde správnýho druha
možná bude král
chvilku to trvalo a už bydlíte spolu
někdo povídal
jezdíte výtahem nahoru a dolů
možná bude král.

**Nejčastěji vyslovuješ jméno Kryštofe
znamená láska touha tvá naděje
nejčastěji voláš jméno Kryštofe
je to víra pouto tvá naděje.**

**O tom je tahle písnička
seřazený slovíčka.**

Tak stoupni si na zem lásko

Tak jako pavouk
co si ráno zavěsí svou síť
na žlutou pampelišku
a uvelebí se pěkně na slunci pod květem
nemyslí na to
že pampeliška zvadne
a síť mu spadne.

Na tak křehkejších základech
máš vystavěný svoje vzdušný zámek
je příjemný sedět pod nima na slunci
jako pavouk pod květem
a nemyslet na to
že křehký rádo praskne
a zámek spadne.

Pak se ti často stává
že pláčeš a není těžký ti ublížit
není to tím
že by někdo úmyslně útočil na tvoje slabá místa ale tím že:
zámek se hroutí
s ním sny a touhy
všechno jde do háje.

**Tak stoupni si na zem lásko
rozhlídni se kolem sebe
sundej dalekohled z očí lásko
přestaň se koukat jen do nebe
dotýkej se věcí prstama
podívej se na ně zblízka
otevři oči dokořán
na tom můžeš jenom získat
na tom můžeš jenom získat.**

Já nejsem princ
z křišťálový pohádky
jedu co to dá
jsem plnej krve
jsem blbej frajer
nafoukanej mluvka
taky pěkně fláma.

Všechno to kopu
pravá levá
flákám se jak se dá
chtěl bych to změnit
jsem ale línej
tak se jenom vezu
kam vlastně nevím.

Měl bych postavit pevně pilíř
podepřít tvůj vzdušnej zámek
a zastřelit každého
kdo by ti chtěl ublížit ale
nemám z čeho dát
nemám kde brát a
nemám na to patrony
a tak bude lepší když:

**Stoupneš si na zem lásko
rozhlíднеš se kolem sebe
sundáš si dalekohled z očí lásko
a přestaneš se koukat jen do nebe
dotkneš se věcí prstem
a podíváš se na ně zblízka
otevřeš oči dokořán
na tom můžeš jenom získat
na tom můžeš jenom získat.**

Lhal jsem ti

Mesiáš přijde
prej spasí celej svět
politik křičí
není mu rozumět
vedle v bytě
nahlas hraje muzika
na chodníku
holka za psem utíká

na zemi vajgl od cigára
ta tvoje upřímnost tak ta mi dala
lhal jsem ti lhal jsem
ted' bych vzal slova zpět.

Místo svobody
našel jsem černou samotu
místo čistý vody
naředěnej líh
místo volnosti
vykoplou plaňku u plotu
nevěř jim nevěř
když říkaj že jsem zpych

na zemi vajgl od cigára
ta tvoje upřímnost tak ta mi dala
lhal jsem ti lhal jsem
ted' bych vzal slova zpět.

Zázraky

Zázraky se dějou
a maj velký křídla
k největším patří ten
že jsi se ve mně zhlídla
kde nechala jsi oči
proč to bereš s takovým nadšením
to bude nejspíš tím
zázračným zářením.

Když mi někdo řekne
že zázraky jsou blbost
odpovím mu že nevidí si
ani na špičku na nos
protože zázraky se dějou
a maj velký křídla
k největším patří ten
že jsi se ve mně zhlídla
že jsi se ve mně zhlídla.

Silvie

Byl horký letní den já hromadu času měl
nevěděl jak ho utratit
v pasáži vešel jsem k holiči
nechám se ostříhat a oholit.
Bylo tam hodně lidí pěkně cvrkot
to se mi líbilo
normálně nerad čekám
tentokrát mi to nevadilo.

S nůžkama tančila tam krásná holka
práce jí šla pěkně od ruky
podle toho jak s ní kolegyně žertovaly
říkal jsem si ta není moc na kluky.
O čem se asi týhle holce
v noci zdá
nejspíš že přijde krásnej kluk
a sedne si k ní do křesla.

**Ona vlasy mu hladí
v duchu šeptá miláčku
tak už jsi tady no to se hodí
na tebe myslím už pár dlouhejch dní
a připadá mi že se známe
spolu si popovídáme
na co myslíš
já myslím na lásku.**

Najednou přišel kluk šel k pokladní
co seděla za stolem
ta vstává všem se omlouvá
pán je objednaný telefonem
rozhlíží se bere ho v podpaží
půjdem k Silvii na dvojku
Zuzana včera omarodila
Silvie vás taky perfektně ostříhá.

Když sednul si k ní do křesla
jak vyměněná mi připadala
nejspíš jí vadilo že viděl v zrcadle
jak zčervenala
padlo pár slov o Zuzaně
že není že za to může angína
jak to chcete přehazuje bílej plášť
a ruce mu skládá do klína.

**A už mu vlasy hladí
a v duchu šeptá miláčku
tak už jsi tady no to se hodí
na tebe myslím už pár dlouhejch dní
a připadá mi že se známe
spolu si popovídáme
na co myslíš
já myslím na lásku.**

Ostříhala ho umyla vlasy vyfoukala
padlo mezi nima jen pár slov
on byl spokojenej těšil ho její zájem
i to že byl za chvíli hotov
pak dal tuzéra navoněnej odešel
ve dveřích se ani neohlíd
Silvie šla k pokladní dám si kafe a cigaretu
tak deset minut klid.

Přišla na mě řada já přál si Silvii
ale ta se už neukázala
tak mě úplně cizí slečna
oholila a ostříhala
možná to tak ani nebylo
jen měl jsem z toho takovej dojem
ale něco mi říkalo že seděla vzadu na židli
a pouštěla si znovu ten živěj sen.

**Jak mu vlasy hladí
a přitom šeptá miláčku
tak už jsi tady no to se hodí
na tebe myslím už pár dlouhejch dní
a připadá mi že se známe
spolu si popovídáme
na co myslíš
já myslím na lásku.**

Zrcadlo

Chtěl bych bejt zrcadlem u tebe v koupelně
dívat se jak se češeš, vidět to zřetelně
jak na obličej nanášíš si, barevný šminky
a rtěnkou projíždíš, svý drobný rty

díval bych se pozorně a zčista jasna
vydechnul najednou, ná ná, ach ta je krásná, ná ná...

malý zrcadlo je jak malá vesta
chtěl bych bejt velký abyses celá do mě vešla
v mžiku bych objevil oko na punčoše
a knoflík posunul o díрку výše

díval bych se pozorně a zčista jasna
vydechnul najednou, ná ná, ach ta je krásná, ná ná...

bejt velký zrcadlo to má výhody
viděl bych tě celou, když vylezeš z vody
prohlížela by ses ve mně po koupeli rozpařená
a já hodnotil jak jsi pěkně řešená

díval bych se pozorně a zčista jasna
vydechnul najednou, ná ná, ty jsi krásná, ná ná...

ná ná...

Princ

Já potkal jsem prince
z dívčích vlasů
měl za kloboukem cop
měl vysoký boty
koženou vestu
a já jsem byl z něj celej trop.

Povídám kam jdeš
tak vezmi mě s sebou
chci umět zlo od dobra oddělit
cesta je dlouhá
líp nám to půjde ve dvou
udělám všechno co ty budeš chtít.
A on řek no tak dobře ale:

**než vyrazíme
tak se najíme
nežli zlo doženeme
tak se napijeme
musíme naše setkání pořádně oslavit
a tak jsme šli spolu do hospody pít.**

Ráno nás s princem
co měl cop z dívčích vlasů
ráno nás hlava bolela
z ;toho včerejšího pití
třesou se ruce
a taky trochu kolena.

Já teda osedlám koně
a naberu vodu
uvidíš budeš se mnou spokojen
a cestou mineme
nejmín deset hradů
moje služby ty mají úroveň.
A on řek no tak dobře ale:

**než vyrazíme
tak se najíme
nežli zlo doženeme
tak se napijeme
musíme příští vítězství pořádně oslavit
a tak jsme šli spolu do hospody pít.**

Princi jsem utek
měl velkéj apetit
a pil jak rozvodněnej splav
tak jsem se rozhod
sám vyrazit
a na nikoho cizího nespolehat.

Najednou stojí proti mně
to je náhoda
moje druhý já
to je bezvadný za chvíli vyrazím
nechceš jít se mnou
a ono povídá.
No tak dobře ale:

**než vyrazíme
tak se najíme
nežli zlo doženeme
tak se napijeme
než vyrazíme
tak pokouříme
nežli zlo zaženeme
tak se opijeme
nejdřív se opijeme
a pak uvidíme
a nejspíš zejtra
určitě vyrazíme.**

Šašek

Určitě ho znáš šašku
nic nedotáhne
všechno jen začne
nebo nakousne
jako bych ho slyšel
„to se nějak zvládne
nakonec dohrabem se
stejně do konce”

není snad špatnej
ale špatně je mi z něho
když ve finiši
dovede vysadit
když by se měl poprat
radši ocas stáhne
zdaleka se vyhne místu
kde by mohl bejt bit

už má pár vrásek
pořád chce se líbit
nemá co dát
přece by rozdával
nemá co říct
a stále by jen mluvil
já zblázním se šašku
vždyť jde to takhle se mnou
pořád dál a dál...

Stáří

Holubi na náměstí
se po obloze přeženou
usednou na sochy a na pomníky
s nima se rozdělím o rohlíky.

Spíš nežli brát chtěl jsem dávat
rozdat zář co ve mně je
ale svět co kolem mě teď je
jí už nepotřebuje.

Nikdo nic ode mne nechce
nechce si ode mne nic vzít
kdepak já nejsem na kolenou
zůstal jsem jenom s rukou napřaženou

a jen holuby na náměstí
se po obloze přeženou
usednou na sochy a na pomníky
s nima se rozdělím o rohlíky
ty si ode mě vemou
ty si ode mě vemou.

Plakát

Nedělní varhanní matiné
to není nic pro tebe Martine
na krk si uvázat kravatu
a oblíknout se do šatů.

**Tleskat jen když skončí
hudební věta
muzice z minulého
světa
v koncertním sále není
pohoda
v neděli vyhraje to
hospoda.**

Nedělní varhanní matiné
to není nic pro tebe Martine
na krk si uvázat kravatu
a oblíknout se do šatů.

**V neděli přece nebudeš
doma
na pásek zavěsíš
volkmena
v koncertním sále není
pohoda
v neděli vyhraje to
hospoda.**

Eskalátor

**Do hlubin noci jede eskalátor
neslyšně dolů do podvědomí
neumím nastoupit neumím vystoupit
najednou vezu se a pak stane se mi**

že v kině brečím nad banální hloupostí
to se mi jenom zdá
že přistihnu se jak se modlím
když na boha nevěřím
to přece nejsem já.

**Do hlubin noci jede eskalátor
neslyšně dolů do podvědomí
neumím nastoupit neumím vystoupit
najednou vezu se a pak stane se mi**

že v pravý poledne potkám mrtvého přítele
uprostřed davu lidí
průsvitnej obličej starej kabát na sobě
štípám se do lejtka
snad blbě vidím
on se na mě dívá po zádech pot mi proudem teče
jdu k němu blíž jak v náměsíčním stavu
najednou uklouznu a někdo do mě vrazí
mezitím mi zmizí v davu.

Bušení srdce
prázdná v hlavě.

Já všude vidím tvou tvář

Je po dešti
vítr ztratil sílu
stopy tvejh kramfleků
z betonu vymazal

umyl chodník
vybrečel se do papírů
když ho to přešlo
šel pršet někam dál.

**Já v louži vidím tvou tvář
jseš rybí návnada
co do hloubky se propadá.**

Hlasatel
pere starou špínu
boxeři v ringu
si dávaj přes držku

na MTV
hrajou samou hlínu
holka líže banán
nahá bez svršků.

**Já všude vidím tvou tvář
a smutná nálada
s nožem v zubech mě přepadá.**

Přerušný spojení

Zpívám si
je mi to málo platný
písničku na jeden akord D
Čekám
že zavoláš mi
hraju pořád akord D.

Volal jsem ti
zase včera znova
říkali mi tady není
je to průšvih
nevím co mám dělat
mám přerušný spojení.

**Ted' to přehodím
dám jeden obrat navíc
hraju ale pořád akord D
co mám dělat
kde tě mám ted' najít
když telefon nefunguje.**

Vím kde jsi
je to vlastně snadný
bojím se zvonit u dveří
koukám do ulice
jezdím v ;autě kolem
těžko mi tohle uvěříš.

Volal jsem ti
zase včera znova
říkali mi tady není
je to průšvih
nevím co mám dělat
mám přerušný spojení.

Ztráty

Pořádně jsem nic nedělal
jen tak mezi vším proplouval
kopal to chvilku pravou
chvilku levou
všechno vycházelo
když byl jsem s tebou.

Zvyk jsem si na to že tě mám
byl to jeden velikej flám
já prostě chci to všechno
zas vrátit zpět
nechce se mi z toho flámu
vystřízlivět.

Najednou bylo všechno pryč
já zjistil že neumím nic
tak vrať se zpátky
aby bylo zas fajn
zaplatím tomu
kdo poradí jak dál
co moh' jsem pro to udělal.

**A přece tě ztrácím
každou chvíli
jsi ode mě dál.
Ale já tě ztrácím
každou chvíli
jsi ode mě dál.**

Byli jsme vrostlí do sebe
ty do mě a já do tebe
sny velký jak perníkový
srdce z pouti
jak dům z krabičky karet
se při dotyku hroutí
chtěl bych ho postavit tam
co dřív stál.

**Ale já tě ztrácím
každou chvíli
jsi ode mě dál.
A přece tě ztrácím
každou chvíli
jsi ode mě dál.**

Tak zrovna včera se mi zdálo

nech si ty své řeči, jsou to jenom kecy, vážně už začínám se bát
otázka mě přepadá jestli mě máš vůbec ráda, denně nejmíň tisíckrát

tak zrovna včera se mi zdálo
jak klečím v písku na kolenou
jak brečím, ale slz je málo
aby z nich byla řeka
a přinesl mi tě její proud

pak slyším, jak říkáš už tě nechci
za klobouk si strč výmluvnost svou
tlačíš mě jako malý boty
nemůžu je sundat
pořád mi vězej na nohou

já civím jak na zjevení Páně
v pádu chci tě chytnout za ruce
ty na mě křičíš, že to myslíš vážně
abych ti zmizel z očí
koukám že jsem tu za blbce

nech si ty své řeči, jsou to jenom kecy, vážně už začínám se bát
otázka mě přepadá jestli mě máš vůbec ráda, denně nejmíň tisíckrát

proč zas vyvádíš sním a nebo bdím
už začínám se tomu smát
tvůj šarm se rozplynul jako z listí dým
normálně nemluvíš
slyším tě jenom nadávat

a tak nejspíš objednáš mi taxi
zaplatím ho až na konečnou
tlačíš mě jako malý boty
nemůžu je sundat
pořád mi vězej na nohou

O měsíci

Srpek měsíce se nad obzorem houpá
vykouk za mrakem posměšně po mně kouká
jak mi je dneska ulice nějak malá.
Od kandelábru od stromu k stromu
houpe to se mnou když vracím se domů
otevřela se moje rána stará.

V hospodě došlo na moji pýchu
v duchu posadil jsem tě do taxíku
nechal tě odjet a ani jsem se neohlíd.
Teď se tu klátím držím se kandelábru
slyším jak šeptám já najdu si tě najdu
kdy už to skončí kdy budu mít od tebe klid.

**Měsíc posmíval se mi z louže
hvězdy si přizval k tomu
smály se jak mi to klouže
že netrefím domů.
Tak plivnul jsem mu do tváře
vymočil se před sebe
a smál se jak jsem mu zrušil
v louži to jeho nebe.**

Pak řekl jsem mu ty jseš jen hmota spící
jako v mé hlavě po tobě po měsíci
teď prochází se brejlatej fousatej chlap
a tvoje světlo to je jen odraz slunce
tak dej mi pokoj na mě nevytahuj se
jdi svítit jinam kde ti to tvý stříbro budou žrát.

Vzpomínka

Smálo se slunce
i tráva vysoká
vlny na řece
a víry u mostu
brečelo smetí
co mi spadlo do oka
opadaná omítka
letního altánku.

**Mně tenkrát přišlo všechno
jako sen ztracené
když jsem jí chtěl milovat
tak vždycky řekla ne.**

Napoprvé růži
z papíru zasáh jsem
drželi jsme se za ruce
a cejtili k zbláznění
pili jsme si z dlaní
z pramene pod lesem
dotecky a polibky
jak dobré znamení.

**Večer pivo v hospodě
na kraji města ztracené
když jsem jí chtěl milovat
tak vždycky řekla ne.**

Dneska mi přijde
že mraky letí rychleji
řeka u mostu
mi připadá užší
altánek zbourali
jako mou naději
jenom holkám na ulici
to čím dál víc sluší.

**A mně se jenom zastesklo
po holce ztracené
kterou když jsem chtěl milovat
tak vždycky řekla ne.**

Houpavá

Houpáš mě
a fakt ti to jde
já vůbec jsem to nepoznal
co slovo to lež
lež jako věž
v houpací židli jsem se hřál.

Na uších klapky
ustříhaný drápky
oči jsem měl jen pro tebe
byl jsem jako tací
co je židle houpací
vyhoupá až do nebe.

**No a pak se to stalo
z houpací židle padám
sedím tu na prdeli
šeptáš mně mám tě ráda
lež jako věž.**

Houpáš mě
a fakt ti to jde
ze lži pod hlavou polštář mám
o tom je řeč
že ta tvá židle je klec
rozbít jí musím já sám

houpy hou
budu pořád jen tvou
houpy hej
jenom tvá nej
houpy há
tvá jediná
houpy hý
už nejsem poslední.

**No a pak se to stalo
z houpací židle padám...**

Já prostě nedovedu

Bylo to v okamžiku
najednou ztratil se ti smích z očí
pusa se našpulila
k pláči.
Hlava se náhle
do polštáře zaboří
a slzy vytrysknou
už je to tady.

Když ptám se tě čím to je
tak říkáš to nic není
když ptám se tě co to je
tak nechceš mi to říct
když ptám se tě proč to je
říkáš že kvůli mně to není
když chci to vysvětlit
tak šeptáš nech to takhle být.

**Já prostě nedovedu
zavřít slanou vodu
zastavit slzavej proud
i když se co nejvíce
natáhnu
na kohoutek nedosáhnu.
Říkám si nic netrvá věčně
možná to přejde samo
než všechno vymyslet hned večer
je lepší nechat něco na ráno.**

Čtvrtek

Když jsem se ráno vzbudil
bylo to před svítáním
tak jsem si lásko vzpomněl
na tvoje milování
zdálo se mi jak jsem se
z tvýho těla opil
nejradši bych ráno
do tebe lásko vstoupil.

Pak roztácel jsem kola
další pětiletky
za kafe a cigára
utratil jsem dvě pětky
na oběd na gulášek
a jedno pivo k tomu
marně jsem ti volal
do práce i domu.

Tak přiběhni číšníku
ať narovná si vrásku
trému jsem dávno propil
teď propiju i lásku
večer když unaveněj
ulehnu do postele
miláčku touho lásko
to se mi v hlavě mele.

Nová holka

Říkám kámošovi
všechno pod rukama se mi ztrácí
nechce se mi nic dařit.
Jako by mi někdo
vyměnil motor
nemůžu se soustředit.
Co dřív mi trvalo jen chvilku
na to teď potřebuju celý den.
Nejradši bych nedělal nic.

Nevím čím to je
dělám samý zbrklý věci
kde je moje rozvaha.
Připadám si jako zvíře
chycený v kleci
to není jarní únava.
Už to ale trvá moc dlouho
potřeboval bych s tím hnout.
Nejradši bych nedělal nic.

**Hele povídá mi
to chce novou holku
blond'atou černovlasou zrzavou
to je fuk.
Hele povídá mi
to chce novou holku
hnědovokou modrovokou pidlovokou
to je fuk.
Novou holku malovaný sáně
fofrem z kopce přisednout si na ně.**

Já jsem v podstatě
veselej člověk
co zasek se neví jak dál.
Když o tom tak uvažuju
ani si nepamatuju
kdy jsem se naposled smál.
Tady není něco v pořádku
potřeboval bych s tím hnout.
Nejradši bych nedělal nic.

**Hele povídá mi
to chce novou holku
blond'atou černovlasou zrzavou
to je fuk.
Hele povídá mi
to chce novou holku
hnědovokou modrovokou pidlovokou
to je fuk.
Novou holku malovaný sáně
fofrem z kopce přisednout si na ně.**

Slepice

Mám jednu kámošku známe se léta
je to taky kamarádka mojí ženy
děje se jen málo věcí ve městě
o kterých dalo by se říct že ona neví
když spustí tu svojí vyřídilku
její slova zaplní hned každé kout
marně opakuju dokola
je to moc informací najednou.

Naposledy viděl jsem jí včera
měla dlouhý oranžový svetr
potkal jsem jí na zastávce autobusu
ptala se mě copak dělá Petr?
Nežli jsem jí mohl odpovědět
už zase měla otevřenou pusku
najednou mi vůbec nevadilo
že nastoupil jsem do jiného autobusu.

Když ji takhle náhodou potkám říkám
holka my máme ale na sebe kliku
když zahlídnu jí z dálky tak přejdu nenápadně
na druhou stranu chodníku
kamarád v práci mi hlásí
volala třikrát před chvílí zas
na kusu papíru mám od ní
vlastnoručně nadepsaný vzkaz.

**Že se po mně ptá
že prej něco pro mě má
že až přijdu at' hned zavolám jí jistě
pak mi povídá
že prej její kámoška
viděla mě na nesprávném místě**

**její kámoška
no tak ta mě viděla
jak jsem deštník nesl jeden mladý dáme
ona vážně není zlá
holt už je taková
je to slepice.**

Šla tuhle do obchodáku podívat se
jestli nedostali nový hračky
vedle v drogerii objevila
fantastický molitanový natáčky
její kámoška Věra je má
a je s nima děsně spokojená
víš molitan to je taková pórovitá hmota
zmáčkneš jí jako nic.

Kdyby si snad někdo myslel že kecám
a že to tak doopravdy není
klidně mu na kazetu opatřím
její poslední vyprávění
seznámím ho s ní zadarmo
to není ode mne žádnéj blaf
všechno bude v nejlepším pořádku
než dostane jako já vzkaz.

**Že se po mně ptá
že prej něco pro mě má
že až přijdu at' hned zavolám jí jistě
pak mi povídá
že prej její kámoška
viděla mě na nesprávném místě
její kámoška
no tak ta mě viděla
jak jsem deštník nesl jeden mladý dáme
ona vážně není zlá
holt už je taková
je to slepice.**

Výtah

Kde jsi už je šest
koukám jestli jdeš
vím máš ještě čas
počkám tak přijď včas.

**Už zastavil výtah a já jsem se lek
hodiny se vlečou jak starej šnek.**

Kde jsi čtvrt na osum
láhev a prázdněj dům
máš už zpoždění
a já zas tušení.

**Už zastavil výtah a já jsem se lek
hodiny se vlečou jak starej šnek.**

Kde jsi deset pryč
v láhvi nezbylo nic
kde jsi kdepak tě mám
nechci jít spát sám.

**Tak rozsvítím světlo už mám toho dost
bude tu svítit přes celou noc
ať svítí ti do sna abys nemohla spát.**

Vole vole

Parafráze Rock&Rolu Woolly Boilly

Já potkal jsem výstavní holku
byl to vážně pěkej kus
všechno skončilo na slově
a mně zbylo blues.

**Vole vole vole vole
vole vole vole vole vole vole.**

Říkám jí holka nebuď blázen
já přece nejsem žádněj vůl
připadám si spíš jak bejček
já bych s tebou hnul.

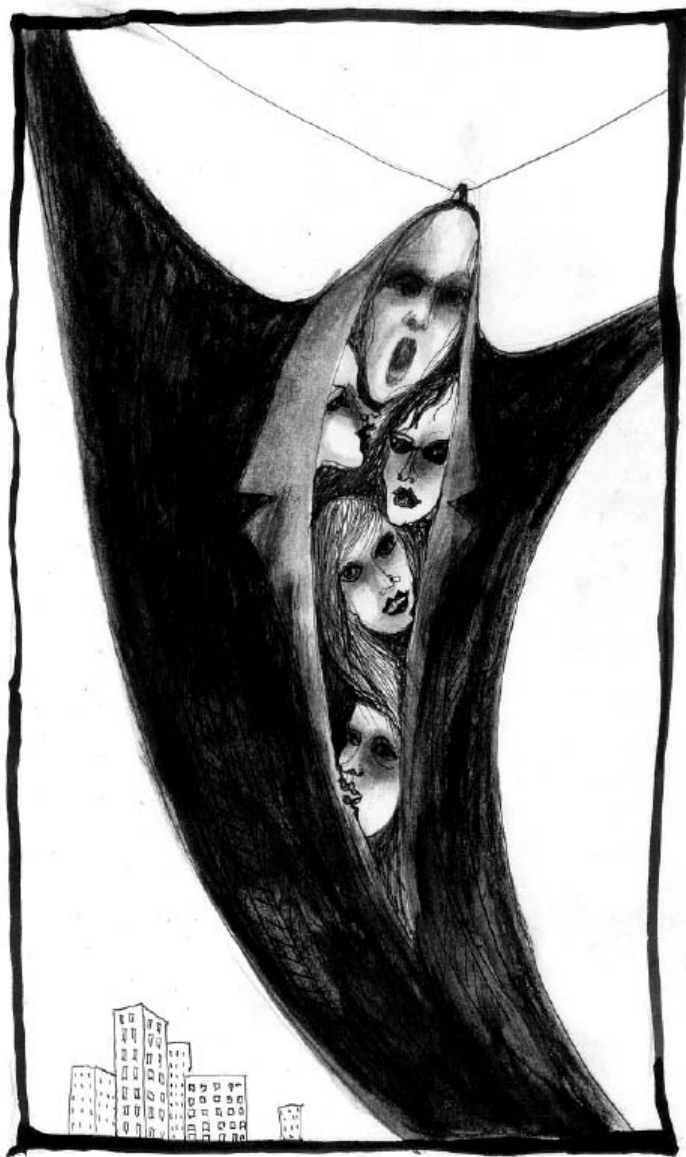
**Vole vole vole vole
vole vole vole vole vole vole.**

Hladím ji po těle
v kalhotách mám tlak že bych prask
když ale slyším její slova
tak jsem vám naráz splask.

**Vole vole vole vole
vole vole vole vole vole vole.**

Když slyším od holky vole
strčím ho radši do sudu
než další hloupej trapas
a tu ostudu.

**Nesnáším vole vole vole
vole vole vole vole vole vole.**

Poslední soud

Jednou takhle večer
jsem se sám sebe ptal
zdali jsem víc přijal
nebo jsem víc dal
ach bože řekni
kdo to spočítá
jak v součtu dopadnu já.

Kolikrát jsem lhal
když měl jsem strach
jestlipak moje dobrý skutky
vyvážej rameno vah
tak bože řekni
kdo to spočítá
jak v součtu dopadnu já.

Když vzpomenu na lásku
vybaví se milovat
kdo mi řekne jestli jsem uměl
mít doopravdy rád
tak bože řekni
kdo to spočítá
jak v součtu dopadnu já.

Long tall Sally

Parafráze na stejnojmenný Rock&Roll Little Richard's

Long tall Saly
andělů chór
bezvadně tancuješ
rock&roll
koukám z dálky
nemám dost odvahy
bojím se že kopla bys mě
do hlavy.

**Dlouhá holka
jak ta se hejbá
na dlouhou holku
na parketě nikdo nemá.**

Dlouhá holko
mám na sebe zlost
mrzí mě že jsem trochu
nevyrost
koukám z dálky
nemám dost odvahy
bojím se že kopla bys mě
do hlavy.

**Dlouhá holka
jak ta se hejbá
na dlouhou holku
na parketě nikdo nemá.**

Dlouhá holka
dlouhá jak tejdén
se vlní tak krásně
já koukám jen
koukám z dálky
nemám dost odvahy
bojím se že kopla by mě
do hlavy.

**Já
brečel bych
když takhle zamejšlím se
nad sebou
dej mi sílu zvrátit
rameno vah
dřív než přijde
dřív než začne
můj poslední soud.**

Mluvím k tobě bože
odpověď žádná
vždyť ani není
centrální účtárna
a nikdo neumí
všechno sečíst a podtrhnout
a není žádný poslední soud.

Z blues mi leze džez

Povídal mi Fanča
ty neumíš blues hrát
necejtíš jasnej rytmus
jižanskéj prazáklad.

Marně se snažíš
cvič si jak dlouho chceš
nakonec stejně hraješ
blues nebo džez.

Zkusím hrát rovný čtyři
jak v Allman Brother's Band
jako Johnny Winter
vezmu to útokem

jako B. B. King
zkusím to ještě dnes
jak na basu sáhnou
z bluesu mi leze džez.

Zrnko písku

Přemýšlel jsem o tom
čím bych byl kdybych se narodil jako kámen
možná bych byl kvádrem v mostě
a z oblouku díval bych se na zem
možná bych byl dlažební kostkou
a byl součástí náměstí
možná bych byl jen kusem domu
ve kterém bydlí jen pár lidí.

Nebo bych byl žulovou skálou
co z vrchu se dívá do kraje
byl bych divokej svobodnej a věčnej
byl bych ten co jen tak neroztaje
byl bych ten co se mu dvoří
co jako kámen přát si víc
snad jenom stát na nádvoří
jak mramorovej obelisk.

Jakej to má všechno smysl
kamenný povídání
už směřuje k cíli
a výsledek je doznání
s tebou jsem jak pevná skála
snad bůh mi teď mou pýchu odpouští
bez tebe jen zrnko písku
ztracený na poušti.

Šedomodrý nebe

Šedomodrý nebe a mně je hrozně zle
v botách divně zebe a splýn se houfuje
a všechno na mě klesá z nebe začlo mžít
domy hrozej spadnout nevím kam mám jít.

Už třeští i hlava to mi tak scházelo
kde je nějaký smysl ťukám si na čelo
s každým jsem se chytnul co to se mnou je
někdy se fakt všechno naráz sesype.

Já přijdu až ráno

**Já přijdu až ráno
říkám ženě když se mě ptá
Já přijdu až ráno
říkám ženě když se mě ptá
Musím spláchnout ten zlej tejden
nic jinýho mi nezbejvá.**

V pondělí nenašel jsem prachy
jsou nenávratně pryč
pak roztrh jsem si svetr
a ztratil k bytu klíč.

**Já přijdu až ráno
říkám jí když se mě tak ptá
já přijdu až ráno
nic jinýho mi nezbejvá.**

Ve středu plivnul na mě kámoš
že pár facek mi dá
koukal jsem na něj jako trubka
to se mi snad zdá.

**Já přijdu až ráno
říkám jí když se mě tak ptá
já přijdu až ráno
nic jinýho mi nezbejvá.**

Dneska u auta pích jsem gumu
na brejle jsem si sed
má zlatá to byl tejden
to jsem měl teda pech.

**Já přijdu až ráno
říkám ti když se mě tak ptáš
já přijdu až ráno
s tím teď nic nenaděláš.**

Rádio

Ráno když do práce přijde
hned otočí knoflíkem
poslechne si ranní zprávy
takhle začíná mu každé den
pak srovná si čas na hodinkách
a začíná hrát muzika
s tou starou oprejskanou bednou
nějak líp to utíká.

A už tu hraje rádio rádio rádio.

Slova a zase slova
uchem dovnitř druhým ven
s muzikou to funguje jinak
ta zatřepe mu bubínkem
a vyplní hned celej prostor
najeďnou s tělem zahýbá
oprejskaná špinavá dílna
přestává bejt šedivá.

Když tu hraje rádio rádio rádio.

Knoflík hlasitosti se zasek
nejde přidat ani ztišit tón
hlasatel čas hlásí že bude konec s prací
to je zpráva za milion
zaměst stroj uklidit vercajk
umejt pracovní úsilí
siréna už houká k autobusu stoupá
žít začíná se za chvíli.

A k tomu hraje rádio rádio rádio.

Večer u stolu si sedne
všude je ticho a klid
uvnitř v hlavě jakoby z dálky
rádio z dílny slyší znít
má ho tam když jde si lehnout
za celej den toho měl moc
ráno potom v práci zjistí
na prázdnou dílnu hrálo celou noc.

Celou noc hrálo rádio rádio rádio.

Polívka dršťková

Dejte už pokoj s červeným kaviárem
v kuchyni nechte jídla hotová
šampaňský víno nemůžu pít nad ránem
na švédský míse jsou dary od boha.

Mně je však šoufl napil bych se piva
žaludku chybí obvyklá pohoda
balím to tady odcházím do bufetu
tohleto spraví jen polívka dršťková.

Povídá kámoš tak dej si okurčičku
kyselý houby nebo husu z trouby
solenýho sledě pozři pěkně v sedě
a pak to zajez masem s ananasem.

Když mně je šoufl napil bych se piva
žaludku chybí obvyklá pohoda
balím to tady odcházím do bufetu
tohleto spraví jen polívka dršťková.

Nekousej se do rtu dej si radši dortu
utopený buřty nebo živou mušli
pendrek s rozinkama nebo kus saláma
stehýnko papriku nebo něco v aspiku.

Když mně je šoufl napil bych se piva
žaludku chybí obvyklá pohoda
balím to tady odcházím do bufetu
tohleto spraví jen polívka dršťková.

Trable

Je to tak a ne takhle
z neznalosti věci
plácal jsem nesmysly
tak zavinil jsem další trable
za ty si můžu sám
za ty nemůžeš ty.
Najednou jsou tu se mnou
zas nevím kudy dál
trable.
Napsaný na tabuli
rozlitý po podlaze
trable.

Černej klobouk kouzelníka
slepecká hůl černý brejle
rukavice bílý
je to jak když se prvně
před holkou svlíkám
trable.
Rekvizity pořád stejný
zaprášený
od smůly ulepený
špatný karty cinknutej list
těžko změníš
trable.

Hranatá koule padá do prostoru
když říkáš
je to tak a ne takhle
jak Guliver jsem připevněnej
k námořnímu molu
dokonale využíváš moje trable.
Marně se snažím uhnout
působit na city
všechny trumfy máš v ruce
jenom se usmíváš
já hraju jak chceš ty
trable.

Kamarádka kocovina

Trochu mě bolí hlava
a v koutku škube cuká
to už mi začínají
tyhlety ranní muka.

Zajdu si na polívku
i lžíce se mi třese
už ten můj organizmus
čím dál tím méně snese.

**Proti dehydrataci piju vodu
v hlavě mám gumu.**

Kolik jsem včera vypil
nebylo toho málo
kolik lidí jsem potkal
a co se s nima stalo?

Líbila se mi holka
tak proč teď není tady
jak jsem se dostal domů
to vypadlo mi z hlavy.

**Ze včerejška zůstala mi zkrátka
jen kocovina kamarádka.**

Je protivná jak činže
a to už pro mě není
z jejího kamarádství
je mi teď na zvracení.

Kašlu na její lásku
a ona přeci přijde
vypustí půlku mozku
a k sobě mě přivine.

**Raději ráno miloval bych se s jinou
než s kamarádkou kocovinou.**

Skulina

Holka když byla vzteklá
od plíc mi pěkně řekla
za to co jsem jí proved
se dostanu do pekla.

Neměla pravdu
ta holka byla hloupá
přesto mi do mé hlavy
nasadila brouka.

**Musí tam bejt skulina
kterou já protáhnu se do nebe
Musí tam bejt skulina
kterou se protáhnu já
rovnou do nebe.**

Malýho kluka
strašili mě čertem
do dneška nevím
jestli mysleli to žertem.

Když jsem se opil
nechtěli mně nalejt
šatnářka řekla
že na peklo jsem zralej.

**Musí tam bejt skulina
kterou já protáhnu se do nebe
Musí tam bejt skulina
kterou se protáhnu já
rovnou do nebe.**

Až můj čas přijde
kouknu na to spatra
nebudu čekat
na čertova bratra.

Vezmu si batoh
půjdu rovnou k nebi
proklouznu dovnitř
svatej o tom neví.

**Musí tam bejt skulina
kterou já protáhnu se do nebe
Musí tam bejt skulina
kterou se protáhnu já
rovnou do nebe.**

Moucha

Tak jako moucha slabej
na lačno dvě deci
motám se jako ve snách.
Ten tvůj virus
se dostal do mě přeci
už se pěkně vsák.
Vlez mi pod kůži
pak přešel do krve
ted' nechce se mu ven.
Cejtím to v kloubech
tohle bude horší
to není chřipka na tejden.

**Učím se dejchat bez tebe
když šlo to dřív
tak zas to půjde.
Zvládám to zatím mizerně
jsi v každý kapce mý krve.**

Povídá kámoš
zajdi si k doktorovi
něco s tebou je.
Říkám mu to máš těžký
když mně cizí virus
v mý krvi koluje.
On není vidět
ale já ho tak cejtím
otráví mi každej den.
Ať dělám co dělám
všechno málo platný
jemu se nechce ven.

**Učím se dejchat bez tebe
když šlo to dřív
tak zas to půjde.
Zvládám to zatím mizerně
jsi v každý kapce mý krve.**

Nebe bude zas čistý

Je po dešti a vítr ztratil sílu
stopy těch kramfleků z betonu vymazal
umyl chodník, vysmrkal se do papírů
když ho to přešlo šel pršet někam dál.

Já v louži vidím tvou tvář,
jsi rybí návnada, co do hloubky se propadá.

Hlasatel, pere starou špínu
boxeři v ringu si dávaj přes držku
na MTV, hrajou samou hlínu
holka líže banán je nahá bez svršků.

Já všude vidím tvou tvář
a blbá nálada s nožem v zubech mě přepadá.

Stojím tu promočenej zmoklej
nejsem vzteklej krotkej dávno jsem
lovím listy z louží
černá vrána krouží nad městem
listy tvoje vzkazy
tvoje dopisy tvý pronajatí vrazi
sbírám z louží listí
a vzduch se čistí.

Jó, jsem to zas já, a vítr moji tvář ovívá
foukne do mraků, vyfouká z louží listí
rozfouká blbou náladu, nebe bude zas čistý.

Sbírám z louží listí
čekám až poslední mrak zmizí
a nebe bude čistý
čekám až poslední mrak zmizí
nebe bude zas čistý.

Jiří Hejnic
TEXTY

Ilustrace: Milada Voláková-Mojsejová
© Jiří Hejnic 1999, 2016